

„Декларација о независности Косова није у супротности са међународним правом“, наводи се у саветодавном мишљењу Међународног суда правде.

Променене међународне околности

Међународно право, од тренутка признања независности терористичке творевине Косова од стране једног броја држава а поготово после саветодавног мишљења Међународног суда правде, више не постоји као уређен скуп међународних принципа, уговора и норми. Срушен је међународни правни поредак, и то може скупо да кошта цело човечанство.

Загледајмо се у историјске чињенице. Међународни поредак, установљен 1878. године на Берлинском конгресу, разара Аустроугарска анексијом Босне и Херцеговине 1908. године. После неколико година почиње Први светски рат. Версајски међународни поредак руши Хитлер анексијом тј. Аншлусом Аустрије и окупацијом Чехословачке. Убрзо потом избија Други светски рат. Са косовско-метохијским преседаном међународно право установљено после Другог светског рата (формирањем Уједињених нација) де факто је сахрањено. Вашингтон је трећи по реду у последњих сто година, после Аустроугарске и Немачке, међународно право заменио законом џунгле. Шта даље? Историја се понавља. Почиње нова ера у међународним односима која силу права замењује правом силе, као што је то био случај пред Први и Други светски рат. Такво стања ствари треба да буду свесни сви који се у нашим политичким круговима још увек, као дављеник који се хвата за сламку, утопијски на поменуто право ослањају. Сада се све своди на то да „ти кажеш да си независан, а ја кажем да ниси и обрнуто“, како је то својевремено једноставно констатовао Џим Џатрас, директор Америчког савета за Косово (American Council for Kosovo). У суштини, после ове срамне одлуке Међународног суда правде (какве ли ироније у називу) постало је потпуно очигледно да више нема јасног универзалног одговора на сукобе у великом броју регија у свету.

Променене унутрашње околности

Са друге стране, без обзира на језичке и правне акробације у тумачењима, чињеница је

да је одлука Суда потпуно неповољна за Србију. О томе какве могу бити политичке и правне последице оваквог „саветодавног мишљења“ показаће се у данима који су пред нама. Нажалост, врло је велика вероватноћа да је косовским Албанцима дат снажан сигнал да у наредном периоду могу да заврше свој терористички посао. Знамо шта би то могло да значи за северну Косовску Митровицу и Србе који још живе у јужној покрајини. Тога морају да буду свесни сви у Србији.

Оно што је у овом тренутку значајно када говоримо о унутрашњим импликацијама је: да ли се реално нешто друго могло очекивати од овог суда? Одговор је – не. И ко год је веровао (да не говоримо о онима који су правили државотворну спољнополитичку платформу на бази очекивања и веру у објективност ове институције) или је изузетно наиван или свесно ради са одређеном уско интересном политичком рачуницом (да не употребимо неке теже квалификације).

Јер, по ком основу се могло очекивати да ће суд донети било какву одлуку која би била повољна за Србију? Шта је то на чему се заснивала нада и вера у позитиван исход овог глобалистичког суда? Посебно ако се узме у обзир чињеница да је од 15 судија десет из земаља које су признале независност КиМ. Дакле, шта је то што овој институцији даје неспорни ауторитет и легитимитет у тој мери да се државна дипломатија неглеђуше ослонила на њу? Зашто се на томе градила државна спољнополитичка стратегија и зашто се толико енергије и наде уложило у то? Много питања је овде без одговора. Да је одлука којим случајем била у корист Србије, то би било представљено као победа државотворне и одговорне политике режима Бориса Тадића. Но та опција (позитивно мишљење суда) још у старту је била пука теорија. То су они који воде државу знали или су могли знати. Јер са овако важним догађајима на планетарном нивоу одлуке се никада не доносе случајно. О томе нико ко озбиљно промишља о државотворној политици, а посебно они који је воде, не могу имати илузија. Дакле, очигледно је да је и овде искоришћена огромна могућност утицаја и притиска на судије поменутог суда да донесу одлуку каква тим државама одговора.

Пошто је одлука негативна, она ће постати савршен алиби за оно што ће се у будућности са КиМ и око КиМ десити и за „тешке“ одлуке које ће на том таласу руководство Србије морати да донесе. „Покушали смо све али ето није нам успело“. „Сада морамо да стиснемо зубе и да се повинујемо донетим одлукама па чак и ако су оне потпуно противправне и противправедне“. То ће бити само део реторике коју ћемо слушати. Зато ће ова одлука суда бити добар алиби за режим у Србији.

Време је за корениту промену спољнополитичке платформе која подразумева снажнији

Међународна "правда" и "српска политика"

Пише: Данило Тврдишић
петак, 23 јул 2010 19:26

антиглобалистички курс и активнију окренутост Русији и другим земљама БРИК-а. Пре него што заиста буде касно. Такође, што пре треба снажније и отвореније покренути питање промене граница на Балкану. То мора бити део званичне државне политике. Јер Република Српска више не може да чека.